

פרשת וישב

ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי (לז, ו)

צ"ב מה שהוסיף תיבת נא.

ובאור החיים כתב לבאר 'טעם אומרו נא למה שפירשתי שלא היו רוצים לשמוע', אמנם עדיין צ"ע מדוע התחנן יוסף אל אחיו שישמעו את חלומו, וביותר שהרי היה זה לאחר המצב של 'וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלום'.

ונראה לבאר ע"פ המדרש בבראשית רבה (פד, יא) 'ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו, אמר הקב"ה כך תהיו גוערים בנביאכם', ומבואר דחלומות יוסף היו בגדר נבואה, וכן מבואר ברש"י ויחי (מט כד), שכתב לפרש הפסוק 'ותשב באיתן קשתו, ואונקלוס אף הוא כך תרגמו ותשב ותבת בהון נביאותיה, החלומות אשר חלם להם' ומבואר דחלומות יוסף לא היו חלומות, אלא היו נבואות ממש.

והנה איתא בגמרא סנהדרין (פט, א) דאסור לנביא לכבוש את נבואתו ונביא הכובש נבואתו חייב מיתה בידי שמים, וזהו הטעם שהתחנן יוסף לאחיו שימעו חלומותיו, דכיון שחלומות אלו היו נבואה שנצטווה למסור להם לכן היה יוסף מוכרח לספר להם הנבואה, שלא יהיה בבחינת נביא הכובש נבואתו.

מקור: הגרש